

Resolució 513/2024, de 25 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 1280/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Constantí

Informació reclamada: Accés a expedient sobre assetjament sexual.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: En casos com el present, per atendre l'interès públic abans descrit, és a dir, l'interès de conèixer com s'exerceix una potestat administrativa i complir les finalitats de la de transparència establertes a l'article 1.2 de l'LTAIPBG no cal revelar les dades de caràcter personal que consten en els informes, essent suficient amb facilitar la informació relativa als "fets susceptibles de motivar la incoació del procediment" i "les circumstàncies rellevants que concorrin" (els altres dos tipus d'informacions que, d'acord amb l'article 55.2 LPACAP, formen part de l'objecte de les actuacions prèvies), juntament amb la motivació en què es recolza la decisió d'incoar el procediment administratiu sancionador. Igualment, i d'acord amb l'informe de l'APDCAT la persona reclamant té dret a accedir a la informació de l'expedient que faci referència a la seva persona, incloses les dades de categories especials i a la informació aportada sobre ella tant per la persona investigada com pels possibles testimonis, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació, qüestió aquesta última que l'Ajuntament no ha motivat en cap cas.

Paraules clau: Ajuntaments. Interessats. Accés expedient. Denúncia. Expedient sancionador. Límits. Dades personals. Reclamació contra inadmissió. Estimació parcial.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. En data 19 d'octubre de 2023, una empleada de l'Ajuntament de Constantí presenta a aquell ajuntament una sol·licitud en la qual demana: "De conformitat amb l'article 53.1 de la LPACAP i d'acord amb la Resolució del Decret 2023-1305, Sol·licito còpia de l'expedient 3183/2023 amb totes les actuacions que, tal com s'indica en la part resolutiva del Decret esmentat, s'han d'incorporar i formen part de la informació reservada incoada d'aquest expedient disciplinari".
2. En data 19 de desembre de 2023, la persona sol·licitant va presentar davant la GAIP una reclamació contra l'Ajuntament de Constantí, en la qual sol·licita accedir a la informació següent: "En data 19 d'octubre de 2023, com a empleada de l'Ajuntament de Constantí, vaig sol·licitar a l'Ajuntament esmentat còpia de l'expedient d'informació reservada núm. 3183/2023 corresponent a un expedient disciplinari d'assetjament sexual del qual sóc part interessada i l'Ajuntament ha desestimat la meva sol·licitud per silenci administratiu. De conformitat amb l'article 53.1 de la LCACAP i d'acord amb la Resolució del Decret

d'alcaldia 2023-1305 de l'Ajuntament de Constantí, vaig sol·licitar còpia de l'expedient detallat amb totes les actuacions que, tal com s'indicava en el Decret esmentat, s'havien d'incorporar i formen part de la informació reservada incoada d'aquest expedient del qual sóc interessada i l'Ajuntament ha desestimat la meva sol·licitud per silenci administratiu".

3. En data 27 de desembre de 2023, l'ajuntament comunica a la persona sol·licitant que: "En relació amb l'expedient d'informació reservada del que vostè ens sol·licita còpia, atès que l'expedient encara està obert i la informació que hi conté es la base per la resolució de l'expedient d'assetjament interposat, no es possible donar-li aquesta còpia".
4. El 10 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En data 10 de gener de 2024 la GAIP tramet la reclamació a l'Ajuntament de Constantí i li demana un informe on exposi els antecedents de fet i els fonaments del seu posicionament en relació amb la reclamació, així com l'expedient complet i, si escau, que concreti les terceres persones afectades per l'accés reclamat.
6. En data 14 de febrer de 2024 l'Ajuntament fa arribar la següent resolució a la GAIP: "Demana el Sr Alcalde informe-proposta referent al requeriment fet per la GAIP on, aquests, expressen: "- Un informe on exposeu els antecedents de fet i fonamenteu en dret el vostre posicionament en relació amb aquesta Reclamació i respecte la sol·licitud d'accés a la informació de la qual deriva, que justifiqui raonadament, si escau, l'aplicació d'algun límit a l'accés i la part de la informació que en quedaria afectada". En aquest cas, aquest mateix informe ja compta amb uns antecedents de fet i fonaments de dret sobre el procediment a seguir. Doncs bé, arribats a aquest extrem, pertoca ara, analitzar la situació de l'expedient: - Un expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública, tramitada per la vostra administració. També consta a aquest expedient i es troba a disposició de trametre's a GAIP, interessada i tercers interessats. - La identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha." Existeix un tercer interessat, en aquest, el denunciat. Val a dir però que, a fi i efecte de tractar aquest tema, hi ha una prèvia doncs, a la notificació realitzada per la GAIP doncs, en relació s'ha sol·licitat informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, de conformitat amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Per tot això, elevo la següent:

Proposta de resolució Primer.- Tenir per notificada comunicació de la GAIP. Segona.- Admetre la mateixa, tot esperant a notificar als interessats en funció de la resolució que emeti la GAIP. Tercer.- Remetre aquest Decret a la GAIP, a fi i efecte que tinguin en consideració que s'ha donat l'oportú tràmit però que s'està esperant resposta de l'ACPD”.

7. En data 2 de febrer de 2024, la GAIP sol·licita informe a l'APDCAT, d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i posteriorment, la GAIP trameta a l'APDCAT, la documentació aportada per l'Ajuntament de Constantí.
8. En data 2 d'abril de 2024 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT anteriorment sol·licitat. En conclusió l'informe de l'APDCAT explicita el següent: “L'expedient d'informació reservada sol·licitat va finalitzar amb l'acord d'inici d'un expedient disciplinari contra la persona investigada, per aquest motiu en aplicació de l'article 23 de l'LTC, cal denegar l'accés a la informació relacionada amb la persona investigada, llevat que la sol·licitud s'hagués acompanyat amb el seu consentiment exprés i per escrit. Tanmateix, la persona reclamant té dret a accedir a la informació de l'expedient que faci referència a la seva persona, incloses les dades de categories especials i, en principi, a la informació aportada sobre ella tant per la persona investigada com pels possibles testimonis, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació”.
9. En data 10 d'abril de 2024 la GAIP trasllada l'informe de l'APDCAT a les parts de la Reclamació per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb

criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret d'accés parcial a la informació sol·licitada

En primer lloc, cal tenir en compte que la informació sol·licitada per la persona reclamant és informació pública, d'acord amb allò previst a l'article 2.b) de LTAIPBG, ja que és informació que l'Ajuntament previsiblement ha de tenir en el seu poder, fruit de l'exercici de les competències que li són pròpies. En segon lloc, és clar que l'Ajuntament resta inclòs dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG i queda obligat a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.a) de l'esmentada Llei.

En tercer lloc, quant als límits que concorren en la informació sol·licitada d'acord amb el que preveu l'article 21 de l'LTAIPBG, cal tenir en compte el següent. En primer terme, cal tenir en compte que la persona reclamant afirma que es considera persona interessada en el procediment ja que és ella qui va denunciar els fets.

En el cas que ens ocupa es pretén tenir accés a l'expedient relatiu a unes actuacions prèvies desenvolupades conforme a allò disposat a l'article 55 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En aquest supòsit que estem examinant, el procediment està conclòs i se'n va derivar la incoació d'un procediment sancionador. Com és ben sabut, en l'àmbit sancionador o disciplinari, les actuacions prèvies s'orienten a determinar, amb la màxima precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que poguessin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en uns i altres (article 55 Llei 39/2015, de Procediment Administratiu Comú). Pel cas que l'Administració decideixi incoar un procediment sancionador o disciplinari, i aquest procediment es troba en tramitació, la persona denunciant no té dret a accedir a la informació perquè no té la condició d'interessada. En aquests casos, s'aplica la Llei 39/2015 (disposició addicional primera a la Llei 19/2013, de transparència). A més, i per norma general, s'ha vingut interpretant que, un cop finalitzat aquest procediment, i sempre que afecti persones físiques (no les jurídiques) tampoc podria tenir accés a aquesta informació perquè concorreria el límit de la protecció de dades personals, llevat que la persona consentís, cosa que no és gens habitual (art 23 de la LTAIPBG).

No obstant això, és important destacar per recordar-ho que encara que els articles 63.2 i 64.1 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú, únicament imposin a l'Administració l'obligació de notificar als denunciants, d'ofici, la decisió de si s'ha iniciat o no el procediment quan a la denúncia s'invoqui un perjudici en el patrimoni de les administracions públiques o quan les normes reguladores del procediment així ho prevegin, això no significa que

L'Administració no tingui l'obligació de facilitar la informació pública de les diligències o actuacions prèvies finalitzades sense haver-se incoat el procediment sancionador o disciplinari, quan ho sol·liciti expressament el denunciant a l'empara de l'LTAIPBG. Aquest, però, no seria el cas de la Reclamació que estem analitzant, perquè com ja s'ha dit, sí que amb posterioritat es va derivar la incoació d'un procediment disciplinari contra la persona investigada en el procediment d'actuacions prèvies.

Quant a l'aplicació al cas de les regles de l'article 23 LTAIPBG, és clar que, tenint en compte el seu objecte, els documents elaborats en el marc d'actuacions prèvies contenen abundants informacions que concerneixen persones físiques identificades o identificables. Aquestes informacions tenen la qualificació jurídica de dades de caràcter personal d'acord amb la definició dels mateixos establerta al article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril del 2016 (RGPD). En conseqüència, el seu tractament s'ha de regir pel que disposa l'esmentat Reglament i a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD) i, en particular, el tractament consistent en l'accés de tercers a les informacions esmentades s'haurà d'atorgar o denegar-se conforme al que preveu l'article 23 de l'LTAIPBG, que estableix un règim diferenciat en funció de les característiques de les dades personals especialment protegides involucrades.

A la vista del règim jurídic establert en aquest precepte resulta clar que, a aquells supòsits en què un informe d'actuacions prèvies contingui dades personals pertanyents a alguna de les categories esmentades a l'apartat primer de l'article 23 de l'LTAIPBG, la concessió de l'accés a la informació que els contingui està subjecta a condicions molt estrictes: (a) el consentiment exprés i per escrit de l'afectat si revelen ideologia, afiliació sindical, religió o creences (tret que ell mateix els hagi fet manifestament públics); o (b), el consentiment exprés o l'empara en una norma amb rang de llei si conté dades que facin referència a l'origen racial, a la salut o la vida sexual, o inclou dades genètiques, biomètriques o relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin amonestació pública. Però, a més de les informacions que continguin dades pertanyents a les categories esmentades, en els documents generats a les actuacions prèvies és habitual que figurin altres de variada naturalesa que afectin les diverses persones físiques que hagin intervingut, siguin denunciants, investigats, testimonis o declarants. Totes elles reuneixen també la condició de dades de caràcter personal en la mesura que es tracti d'informacions "sobre una persona física identificada o identificable" (art. 4.1 RGPD). En conseqüència, excepte quan afecten únicament la persona sol·licitant, la decisió sobre l'accés a les mateixes haurà de regir-se pel que preveu l'article 23 de l'LTAIPBG que estableix que "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no

comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud".

En aquest cas, l'interès públic en l'accés a la informació ve marcat per la seva utilitat per conèixer com es prenen pels corresponents òrgans administratius les decisions relatives a l'exercici d'una potestat reglada com és la disciplinària, i, més en concret, com s'adopta la decisió d'arxivar-ne una denúncia o iniciar un procediment sancionador, potestats que en cap cas són de caràcter discrecional, com ja s'ha dit. D'altra banda, vist el contingut que els és propi, la divulgació de determinades informacions generades en el marc de les actuacions prèvies de l'article 55 LPACAP comporta generalment un grau d'afectació notable dels drets de les persones concernides, no només del seu dret fonamental a la protecció de dades personals sinó també d'altres drets de l'esfera personal (així com, eventualment, de determinats interessos particulars), afectació el pes específic del qual inclinarà generalment la balança a favor de la seva protecció, tret que concorrin circumstàncies excepcionals que hagin de ser preses en consideració, circumstàncies excepcionals que la Comissió no aprecia en el cas present.

Tot i això, el fet que de la preceptiva ponderació resulti la prevalença dels drets dels afectats per l'exercici del dret d'accés a la informació pública no es deriva, directament, que la decisió pertinent sigui la de denegar completament l'accés a la informació sol·licitada. Abans d'adoptar aital mesura, ateses les seves radicals conseqüències sobre l'exercici del dret, cal valorar si la finalitat perseguida no es pot assolir concedint un accés parcial a la informació, dissociant-la de les dades de caràcter personal. D'aquesta manera s'harmonitza el dret d'accés a la informació pública -i les finalitats de de transparència a els que aquest dret serveix- amb la deguda protecció de les dades de caràcter personal dels afectats.

En casos com el present, per atendre l'interès públic abans descrit, és a dir, l'interès de conèixer com s'exerceix una potestat administrativa i complir les finalitats de la de transparència establertes a l'article 1.2 de l'LTAIPBG no cal revelar les dades de caràcter personal que consten en els informes, essent suficient amb facilitar la informació relativa als "fets susceptibles de motivar la incoació del procediment" i "les circumstàncies rellevants que concorrin" (els altres dos tipus d'informacions que, d'acord amb l'article 55.2 LPACAP, formen part de l'objecte de les actuacions prèvies), juntament amb la motivació en què es recolza la decisió d'incoar el procediment administratiu sancionador. Igualment, i d'acord amb l'informe de l'APDCAT la persona reclamant té dret a accedir a la informació de l'expedient que faci referència a la seva persona, incloses les dades de categories especials i a la informació aportada sobre ella tant per la persona investigada com pels possibles testimonis, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació, qüestió aquesta última que l'Ajuntament no ha motivat en cap cas.

En definitiva, aquesta Comissió empara el dret d'accés parcial a la informació sol·licitada per la persona reclamant en els termes que s'acaben d'expressar.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les

necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que sigui possible la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com

a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Seguretat i prevenció de riscos laborals* (codi 0065), sèrie *Denúncies del personal per assetjament laboral* (1542) i en el nivell *Règim disciplinari* (codi 0066) i *Expedients disciplinaris per faltes del personal* (2991).

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 d'abril de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1280/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.

2. Requerir a l'Ajuntament de Constantí que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de set dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Constantí a informar la GAIP, dins del termini de set dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1280/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.